

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Refutatio Tractatvs Gregorii De Valentia Hispani, Iesuitæ
Ingolstad. impij, de prophana, abominanda & execrata,
verboq[ue] Dei damnata Missa Pontificia**

Heerbrand, Jakob

Tvbingæ

VD16 H 1081

Contra caput primum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-36568

de Missa Pontificia.

Contra caput primum.

In illud Hispanus non contentus eo, quod in questione Disputationis mee, contra abominandum Missæ Pontificiæ sacrificiū, caput cause, statum principalem, & æquūque discretè & perspicuis verbis esse dixi: An, videlicet, Missa Pontificia, in qua se offerre iactant sacrificuli corpus & sanguinem domini nostri Iesu Christi, sub speciebus panis & vini: sit verè propiciatorium sacrificium, pro peccatis viuorum & mortuorū, alijsq; necessitatibus. Sed plures questionēs distinctas cumulat, & proponere quinq; voluit: quæ tamen omnes in hac vna continentur. Quò, videlicet, per longas ambages, & tortuoso disputandi genere, artibus Diabolicis & serpentinis insidiosè, ad id quod instituit, facilius peruenire possit, Missa scilicet Pontificiam, verum esse propiciatorium sacrificium. Et multus est in hoc, vt doceat, diligenter distinguendum esse, inter duas istas questionēs: Vtrum Missa sacrificium sit in genere: Et in specie, Num ritè fiat, & legitimum sit sacrificium. Non enim vnum & idem esse. Et commoda atq; incommoda huius discriminis obseruati vel neglecti, ex confusione istarum ostendere conatur, meq; accusat, quòd in Disputatione mea non distinxerim. Vnde etiam tota fluctuet &c.

Quod si aduersarij ingenium, ex præcedentibus nostris certaminibus, mihi notum non esset, mirarer sanè hominem. Cum verò suo more id eum facere videam, nihil miror prorsus. Quasi verò hanc ad rem Doctore nobis sit opus, qui inde vsq; ex Hispania ad nos transuolet, vt hac de re nos admoneret: discrimen videlicet esse, inter duas illas questionēs. Quod si Titulum saltem disputationis mee, quam alterius cuiusdam ipsius socij contra me edite opposui, mentis compos, & non cholera sua accensus, inq; furorem versus, inspexisset, faciliè vtiq; vidisset, hoc ipsum à me, quod desiderat, obseruatum: Sic enim ille habet: Contra ABOMINANDVM Missæ Pontificiæ sacrificium. An, qui hoc dicit, non distinguit inter duas istas propositiones, vel questionēs: An sit sacrificium: Et quale sit? videlicet, ABOMINANDVM, sicut & in ipsa disputatione, cum alibi, cum etiam in 108. proposui: quam iste contra me allegat, dixi: Nequaquam sequitur: Missa à Patribus dicta est sacrificium: Ergo est verè propiciatorium sacrificium pro viujs & mortuis. Plus enim est in consequentia, quam in antecedenti.

B ij

Quod

Fol. 1.

Fol. 2.

Vol. 10.

Quod si maxime, nulla ego circuitione usus, ad cause statim
 repivisus, ut verba questionis mee habet, statim accessi, & non, an
 si Sacrificium, prolixè, mo' e Hispani logode dali, tractavi: Num ideo
 prehendendus? Num ideo disputatio mea fluctuat? Cum & ipsemet
 post referat (hæc enim illius sunt verba) Patres concilij Tridentini præ
 am solum Questionem: Num videlicet in Missa legitur sacrificium
 adfirmando explicasse. Deinceps autem reliquam doctrinam profusa
 Nempe, verè propiciatorium esse, ac defunctis prodesse, non tam confusa
 do singulas, quàm definiendo, ut decet iudices (scilicet.)

Frustræ ergo inflatus sensu mentis sue, prolixè hæc inculcat
 Hispanus, perinde ac si uniusus hoc ignorasset o' bis Christianus
 novus & magnus surrexit Doctor & Propheta, Hispanus, in Germa
 que non omnes, nominè eximia admirantes eruditionis, tanquam semidoc
 gito monstrarent, & dicerent: Ecce, hic est.

Deinde distinguit inter sacrificium verum & legitimum. Vera
 fuisse illa etiam, quæ gentes demonijs immolauerunt, licet non legitima
 impia, quatenus demonijs deferrebantur. Etsi autem in iuriis a persequ
 nnia, animus non sit, nec de verbis ferere *λογωμαχία*: tamen hoc
 mulandum non est, & si non ignorem alios liberaliores esse in hoc argu
 genere, verum si propriè loqui velimus, quod in Ecclesia faciendus
 est, veri sacrificij nomen non competere quibusvis, quæ hoc nomen
 & commendantur nomine. Hoc quidem concedimus, Ethnicorum sacr
 quedam, quæ à Patriarchis & populo Dei habuerunt, vera fuisse sacr
 Alia verò quæ ipsimet confinxerunt, vel à Diabolis sunt tradita, sac
 ficia vera fuisse pernegamus. Sed tamen Sacrificij nomen, generalit
 sumpto vocabulo, ex Etymo, pro cultu, aut sacro etiam impio, ut dicitur
 ant, non impedimus. Sicut iam Missam quoq; Pontificiam in hac eadem
 nificatione, quemadmodum Ethnicorum impia & execrata sacra, Sacrific
 sic dici posse, non negamus, Verum autem esse sacrificium non concedimus
 Sicut paulò post ex definitione ostendemus.

CONTRA CAP. II. QVO CON
 TENDIT, VERI NOMINIS SACRIFICIUM
 à Catholicis Sacerdotibus in Missa offerri.

Vol. 8.

Hic luculentam in iuriis mihi facit iniuriam Hispanus, quod passim